

SZTEmagazin > Archívum > 2020

SZTE SZEGEDI EGYETEM MAGAZIN

„A fél életem a könyvtárban töltöm...” – interjú Vajda Villő novellaíró hallgatóval

2020. október 27.

Vajda Villő az SZTE Bölcsész- és Társadalomtudományi Kar szlavisztika (orosz) szakos hallgatója. Tagja az SZTE Vívó Klubnak, a Mafita Egyesületnek, és szabadidejében novellákat ír, amelyekkel már versenyeken is sikeresen indult. Az egyetemről, az írásról és az orosz kultúra iránti érdeklődéséről is kérdeztük az SZTE hallgatóját.

Cikk nyomtatás

Link küldés

Tetszik 8

Tweet

– *Miért választottad a szlavisztika szakot?*

– Mindig is szerettem az orosz kultúrát, az orosz történelmet, ezért úgy gondoltam, hogy ez a szak jó választás lesz. Sokáig más szakra akartam menni, de a nyílt napon meggyőztek, és akkor eldöntöttem, hogy ide jövök. Már gimnáziumban és általános iskolában, amikor történelmet tanultunk, a II. világháborút találtam a legérdekesebbnek, és akkor elkezdett érdekelni az orosz világ.

– *Mennyire nehezítette meg a járványhelyzet az egyetemi tanulmányaid elkezdését?*

– Annyiból megnehezítette, hogy izgultam, milyen formában lesznek megtartva az óráim, de szerencsére nagyrészt jelenléti óráim vannak. Már az érettségi vizsgáimat is a járványidőszak alatt kellett letennem, ezért nem volt szokatlan a helyzet. Örülök, hogy bejárhatok és nem csak online óráim vannak. A járvány miatt két

csoportha vagyunk osztva, hogy ne üljünk olyan sokan egy teremben, de összességében a körülményekhez képest nagyon élvezem az órákat.

– *Mivel szeretnél foglalkozni a diploma megszerzése után?*

– Érdekel a pszichológia, gondolkozom rajta, hogy azt a szakot is elvégezzem később. Szívesen foglalkoznék országok közötti kapcsolattartással, de még bizonytalan vagyok, hogy pontosan mi lenne a legjobb.

– *Hogyan kezdted el novelláírással foglalkozni?*

– Rengeteget olvasok már nagyon kicsi korom óta, korábban is kezdtem el, mint mások. Megpróbáltam saját történeteket írni, később pályázatokra is jelentkeztem. Szép lassan a részemmé vált az írás és hobbivá alakult. Könyvek terén majdnem mindenevő vagyok, de a legjobban a horror műfajt kedvelem. Általában apokaliptikus vagy disztópikus témában írok, ez a stílus közel áll hozzám.

– *A Hanna című novelláddal megnyerted az idei Deákolimpiát. A történet az utolsó élő magyarról szól, aki egy könyvtárban lakik. Honnan jött az ötlet?*

– A fél életem a könyvtárban töltöm, heti szinten bejárok könyvekért, ezért alapvető volt a helyszínválasztás. Volt egy ilyen elképzelésem, hogy írni akarok valakiről, aki egy könyvtárban éli a mindennapjait. Több beszélgetésem volt a korombeliekkel, hogy mennyire nem szeretik Magyarországot, nem is akarnak itt élni. Ez a két dolog összehangolódott bennem, így született meg az alapötlet. Arra akartam felhívni a figyelmet, hogy mi lenne, ha nem lenne többé Magyarország.

– Gondolkoztál már azon, hogy főállású író legyél?

– Ahhoz nagyon jó írónak kell lenni. Ha meg lehetne élni belőle, akkor szívesen lennék főállású író, de úgy látom, hogy nagyon keveseknek sikerül. A legtöbb írónak egy-egy könyve híressé válik, de az még szerintem kevés.

– Melyik a kedvenc könyved és miért?

– Janne Teller-től a *Semmi* című könyv, ez egy elég sötét hangulatú dán könyv. Ennek a könyvnek egyezik a világlátása az enyémmel, ezért nagyon megfogott. Évről évre újraolvasom. A kedvenc íróm pedig Stephen King, neki kifejezetten olyan a stílusa, amit szeretek. Nemrég olvastam el tőle *Az intézet* című könyvet, ebben egy kicsit más irányba ment el, inkább pszichológiai nyomás van a történetben.

– Kézzelfogható formában szoktál olvasni vagy digitálisan?

– Hagyományos könyveket szoktam olvasni, sokkal jobban szeretem azokat. Meg van a hangulata, meg szívesen fogom a kezemben a könyvet. Digitálisan csak akkor szoktam olvasni, ha valamit nem tudok beszerezni máshogy, vagy amikor elutazunk, mert akkor kényelmesebb, hogy több könyv is nálam van.

– Szerinted napjainkban miért olvasnak kevesebbet az emberek?

– Összességében szerintem az okostelefonok miatt. A környezetemben sokan vannak, akik szerint fárasztó, ezért nem szeretnek olvasni. Szerintem ezen úgy lehetne változtatni, ha lecserélnék a kötelező olvasmányokat, mert sok embert ismerek, akik a kötelezők miatt nem kedvelték meg az olvasást. Ez egy jó kezdés lenne, ha olyan műveket olvasnának, amit jobban meg tudnak kedvelni.

– *Milyen könyveket tennél kötelezővé?*

– Sok jó könyv van a magyar irodalomban, de én egy kicsit jobban nyitnék a világirodalom felé. Néhány iskolában már kötelező például a Harry Potter. Én ezt tenném kötelezővé, mert jó könyv, sok embert meglehet vele fogni. Vannak, akik nem szeretnek olvasni, de a Harry Pottert még ők is elolvasták.

– *Szerinted a járványhelyzet változtatott az olvasási szokásokon?*

– A karanténban sokan megunhatták a folyamatos telefonozást, és szerintem talán egy kicsit többen ültek le olvasni. Azt veszem észre, hogy az emberek inkább a közösségi médiával töltik a szabadidejüket, vagy megnézik egy sorozatot Netflixen.

– *Tagja vagy a Mafita Egyesületnek. Mi a célja az egyesületnek és hogyan kerültél oda?*

– Én már 8 éves korom óta tag vagyok. Ez egy kifejezetten fiatalokat célzó egyesület. Az a cél, hogy olyan dolgról beszéljünk velük, amiket nem feltétlenül tudnak otthon vagy az iskolában megbeszélni. Bármiben segítünk a fiataloknak, volt, amikor korrepetáltuk őket. Minden évben van egy táborunk is, oda is járok már nagyon régóta. Itt egy héten keresztül beszélgetünk alapvető dolgokról, emberi kapcsolatokról meg játszunk. Minden pénteken van egy péntek esti klub, ahol összegyűlünk, és együtt beszélgetünk. Nagyon jó a közösség és az egyesület is jól működik.

– *Milyen feladataid vannak az egyesületnél?*

– Én önkéntesként vagyok ott, bármilyen feladatot el tudok látni. Szoktam beszélgetéseket tartani, iskolákkal is felveszem a kapcsolatot, hogy mehessünk oda, meg a programok szervezésébe is besegítek.

– *Tagja vagy az SZTE Vívó Klubnak, a Mafita egyesületnek, novellákat írsz és egyetemre jársz. Marad még szabadidőd ennyi minden mellett?*

– Marad még egy kicsi, akkor szoktam tanulni. Egyetemistaként az óráim rugalmasabbak, így több szabadidőm van, mint korábban gimnazistaként. Akkor még jártam fuvolázni is, tehát tényleg sok mindennel foglalkoztam. Most az egyesület csak a péntekeket érinti, a vívás az estéket, úgyhogy nem olyan nagy az időkiesés.

SZTEInfo - Mátó Gábor
Fotó: Sahin-Tóth István